

07-08-2022 Η ενότητα προϋπόθεση της ζωής

- Μόνο με ενότητα μπορεί να υπάρξει εκκλησιαστική κοινότητα, δηλαδή Εκκλησία.
- Η ενότητα είναι για την Εκκλησία, αλλά και για το κάθε μέλος της, ο δείκτης της πνευματικής υγείας και της ψυχικής ισορροπίας.
- Η μειονεξίες των ποιμένων, που θέλουν να προβάλλουν τον εαυτό τους, και η ανασφάλειες των πιστών, που θέλουν να εξαρτώνται από κάποιον ποιμένα και να μην αναλαμβάνουν την προσωπική τους ευθύνη, οδηγούν σε διάσπαση της ενότητας.
- Η πρόσφατη πανδημία των κορωνοϊού δεν έφερε μόνο θανάτους και ασθένειες, αλλά κυρίως φανέρωσε την παθογένεια της Εκκλησίας. Οι πιστοί χωριστήκαμε ανάλογα με τη γνώμη μας σε διάφορα ζητήματα, σαν να ήταν ο καθένας μας ο ειδικός επιστήμονας. Πολύ αρνητικό ρόλο έπαιξε σε αυτό η στάση ορισμένων ποιμένων και μοναχών.
- Τον Χριστό οφείλουμε να προσκυνούμε και όχι τον πνευματικό καθοδηγητή μας, ο οποίος μπορεί να έχει τις ελλείψεις του.
- Ασφαλώς μπορούμε να έχουμε την άποψή μας, αλλά αυτή η άποψη να μην γίνεται εμμονή, πρόβλημα στις σχέσεις μας και αιτία χωρισμού από τους αδελφούς μας.
- Το πρόβλημά μας είναι ότι θέλουμε να ελέγχουμε τους άλλους και να κυριαρχούμε πάνω τους. Και έχουμε αυτό το πρόβλημα, γιατί δεν έχουμε αναφορά μας και καθοδηγητή μας τον Χριστό.
- Ο αληθινά μετανοών άνθρωπος έχει μέσα του τέτοια χαρά, τέτοια ειρήνη, τέτοια πληρότητα, που δεν τρώγεται με τον εαυτό του, προσπαθώντας να επιβάλλει τις απόψεις του.
- Η ενότητα αποδεικνύει ότι τα χαρίσματα που έχουμε τα χρησιμοποιούμε σωστά.
- Από δύο πράγματα κινδυνεύουμε να παγιευτούμε στην καθημερινότητά μας: α) Από τη γνώμη-δικαιοσύνη μας που θέλουμε να επιβάλλουμε στους άλλους και β) από τα χαρίσματά μας που θέλουμε να τα αναγνωρίσουν οι άλλοι. Όμως η δικαιοσύνη μας, όταν είμαστε χωρισμένοι από τον άλλον, χάνει το νόημά της, την αξία της. Αλλά και τα χαρίσματά μας, τα οποία λέμε ότι είναι δικά μας, Κάποιος μας τα έδωσε, δηλαδή στην ουσία δεν είναι δικά μας.
- Αυτό που μας χωρίζει από τον άλλον είναι οι γνώμες μας, οι ιδέες μας.
- Όταν η πνευματική ζωή εκφυλίζεται σε γνώμες και ιδέες, το πρόβλημα είναι πολύ μεγάλο. Η πνευματική ζωή γίνεται θρησκευτική ζωή, ο πνευματικός άνθρωπος γίνεται θρησκευτικός άνθρωπος και ο ποιμένας από πατέρα που ενώνει γίνεται ηγέτης που χωρίζει.
- Η ενότητά μας είναι για τον Θεό πιο σημαντική ακόμα και από την αναμαρτησία μας. Γι' αυτό οφείλουμε να κάνουμε τα πάντα για να τη διαφυλάξουμε. Να αφήσουμε κατά μέρος τις γνώμες, τις ιδέες και τα χαρίσματά μας, ώστε να αποκαλυφθεί το πρόσωπο του Χριστού.
- Η ενότητα και κάθε προσπάθεια γεφύρωσης των διαφορών και κοινωνίας του προσώπου του άλλου είναι απόδειξη υγείας.
- Μόνο αν είμαι ενωμένος με τον αδελφό μου, θα ενωθώ και με τον Χριστό. Και μόνο αν είμαι αληθινά ενωμένος με τον Χριστό, θα ενωθώ και με τον άνθρωπο, τον αδελφό μου.

- Ακόμα και όταν διαφωνούμε με τον άλλον, να τον τιμούμε ως Χριστό και να καλλιεργούμε την ενότητα. Τότε μάλιστα η χάρη θα είναι μεγαλύτερη.
- Η αποδοχή της διαφορετικότητας είναι κορυφαία κατάσταση πνευματικής ωριμότητας.